

Fríggjadagur
4. apríl 1997

hygg & hoyr

8 síður at
taka úr

Eg eri nervøs sur hvørja ferð

– Eg tosi við alt Føroya fólk, so eg má ansa sera væl eftir, hvat eg sigi. Og tað kemur meiri enn so fyrri, at fólk steðga mær á gøtuni og í samkomum at fortelja, hvussu nær tey vóru við at vinna. Onkran autografin havi eg eisini skrivað.

ÁKI BERTHOLDSEN

– Hvør er tað sum fær næstan allar føroyingar at gera akkurát tað sama hvørt fríggjakvöld?

– Hvør er tað sum hevur skyldina av, at allir foreingjaraleiðingur vórðu uppseldir uppá nakrar fáar dagar?

– Og hvør er tað, sum ger, at tað er strangliga bannað at ringja til fólk ein heilan tíma hvørt fríggjakvöld?

Ja, hvør er tað?

Nýggja bingospælið hjá sjónvarpinum hevur lagt alt landið lamið hvørt fríggjakvöld.

Undirtøkan hevur verið so góð, at einar 20.000 bingoplátur eru við í spælinum hvørja viku.

Men Gekkur er ikki bara best kendi føroyingur í 1997. Hann hevur eisini gjørt ein annan føroying landskendan við ein brest.

Og tað er Rudolf Joensen. Tað er ikki tí at hann líkast Gekki.

Men tað er tí at tað er Rudolf, sum hvørt fríggjakvöld stílar fyrri, tá ið føroyingar spæla Gekk.

Tað hoyrist á málinum, at Rudolf er Klaksvíkingur. Sjálvt ikki nokur ár í Havn hava megnad at brýnt tað minsta burturav tí eyðkenda klaksvíkmalinum.

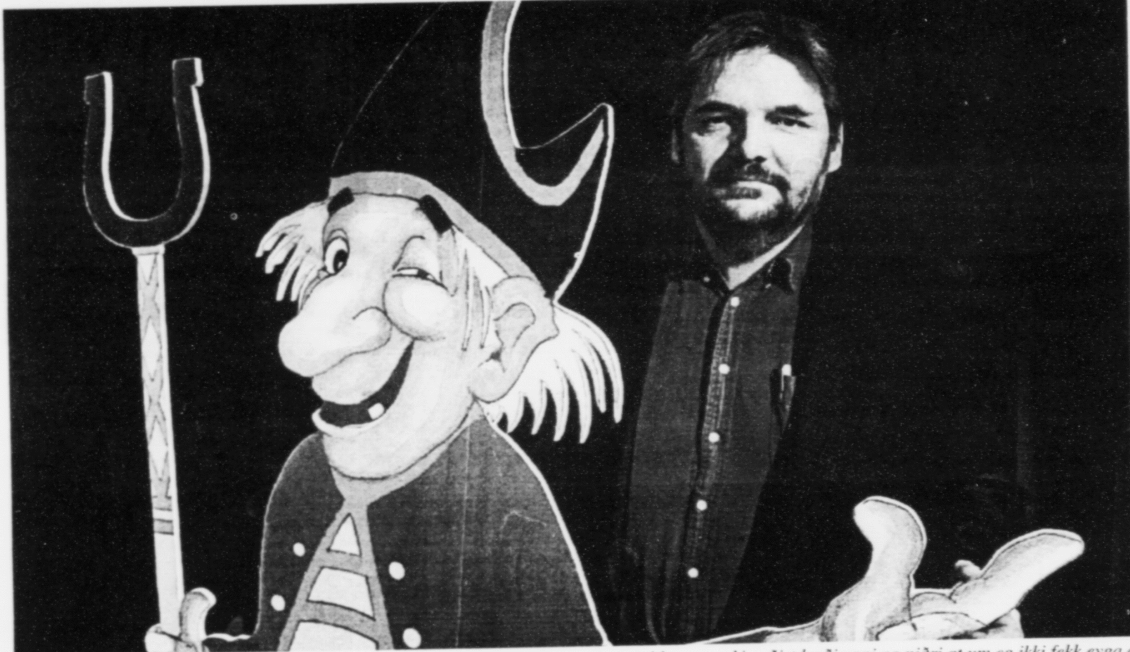
Hann er í Havn tí hann gongur á læraraskúlanum. Ella sum hann sjálvur sigur:

– Eg eri immatrikuleraður hjá Paula Nielsen.

Helt tað var skemt

Hann sigur, at tað kom heilt óvart á seg, tá ið Tróndur Djurhuus ringdi og spurdi, um hann ikki hevði hug at verða vertur fyrri einum bingospæli, sum sjónvarpið ætlaði sær undir.

– Eg helt tað var skemt. – Og tá ið sjónvarpsstjórn

– Tá ið eg varð spurður um eg vildi stíla fyrri Gekki, helt eg, at tey hildu meg fyrri gjøldur og eg kimaðist bæði uppi og niðri at um eg ikki fekk eyga á okkurt krógvað, litið, snurrandi upptøktul onkustaðni. Frá at vera sjónleikari, sum nokur kendu, bleiv Rudolf Joensen landskendur við ein brest eitt fríggjakvöld herfyri, tá ið Gekkur fór av bakkastokki. Hann sigur, at hann er líka spentur sum øll hini og vil fegin at fólk skulu vinna so nógv sum gjørligt. Myndina tók Jens Kr. Vang.

bað meg koma á fund við seg um hetta, ið áðist eg ikki í, at hetta var okkurt tvælt við krógvaðum myndatøli, og at tey ætlaðu ordiliga at fáa meg á hakin. So eg kimaðist bæði uppi og niðri at vita, um eg ikki fekk eyga á okkurt snurrandi, litið myndatøl onkustaðni.

– Men so við og við gekk tað so upp fyrri mær, at hetta var tann blanki álvari. Eg fekk nakrar dagar at hugsa meg um í...og nú siti eg so her, sigur Rudolf Joensen.

Má vera varin

Rudolf Joensen sigur, at hetta var nakað spildur nýtt fyrri seg. Frammanundan var hann ikki heilt ókendur sjónleikari. Men tað hjálpir honum ikki nógv í leiklutinum sum gekkavertur.

– Í einum sjónleiki hevur tú altíð ein leiklut at krógva teg aftanfyrri. Alt, tú sigur, er skrivað niður frammanundan og væl fyrirreikað.

– Í Gekki skal eg finna uppá alt sjálvur. Og eg veit ongantíð frammanundan, hvønn eg komi á tal við.

Hann sigur, at hann er nervøs og spentur hvørt kvöld. Men tað hoyrir til, sigur hann. Adrenaliníð skal pumpa eitt sindur, annars hevði verið skjótt, at sendingin bleiv merkt av líkasælu.

– Hann sigur, tað hevur sera stóran týdning at finna

eina hóskandi javnvág. Tað ber ikki til at vera ov „stuttligur“. Men tað ber heldur ikki til at vera ov stívirin.

– Fólk eru eisini so ymisk. Summi tíma at práta, onnur ringja bara inn fyrri at vinna og vilja hava tað yvirstað sum skjótast. Tað virða vit, tí tað er uppá teirra treytir at vit spæla.

– Eg má eisini vera sera varin við, hvat eg sigi, tí tað má fyrri alt í verðini ikki henda, at eg komi at siga nakað, ella spyrja um nakað, sum kann seta fólk í eina ringa støðu av onkrari orsök, eg ikki kenni til.

Rudolf Joensen torir annars at siga um seg sjálvnan, at tað fellur honum ikki tungt at práta við fólk.

– Men av tí, at eg noyðist at ganga á tá alla tíðina, kann tað vera ringt at finna uppá okkurt at tosa við fólk.

– Eg tosi jú við alt Føroya fólk. Og av tí at forholdini eru so smá, eru tað kanska túsund fólk, sum kenna tann, eg tosi við, hóast eg ikki geri tað. Tí má stígst varliga.

Hann sigur, at í Føroyum er vit í teirri hepnu støðu, at tað ber altíð til at tosa við fólk um verðnið tí tað hevur so stóran týdning fyrri okkum og fyrri næstan alt, vit fáast við.

Hvøði ein danskur sjónvarpsvertur spurtt ein hygg-

ara, hvussu verðnið var, høvdu fólk hildið, at hann var blivin í ørviti.

– Og nú værið, lombini og summarið standa fyrri durum, er væl hugsandi, at vit fara at práta eitt sindur um tað.

Ein Gekk istaðin fyrri serviett

Rudolf er ikki samdur við teimum sum halda, at Gekkur fer at beina fyrri bingospæli, og øðrum, sum heldur liv í bygdarfeløgum og fútróttarfeløgum kring landið.

– Tað er helst rætt, at tað nyttar einki at skipa fyrri bingo kring landið fríggjakvöld. Men heldur enn at taka nakað, hevur Gekkuruttan iva gjørt tað, at fólk eru farin at spæla bingo, sum aldrin hava roynt tað áður.

– Tað er ikki allastaðni, at telefonleiðingurin røkkur inn til sjónvarpið, og tað ljóðaði, at tað var tann tíð tá ið tað knípti at fáa foreingjaraleiðing til telefonina, tí alt var uppselt.

Hann heldur, at bingokvöldini kring landið fara ikki at doyggja út, tí umframt spælið, hava tey eisini eina sosiala dimensjón, fólk ganga á bingo at hitta onnur fólk.

So lógiað tað ljóðar heldur hann eisini, at Gekkur hevur eina sosiala dimensjón.

– Eg havi meiri enn so hoyrt um fólk, sum brúka Gekk sum eina „umbring“ fyrri at hittast. Tey eta saman og draga sjónvarpið fram til bordendan. Tað sigst, at i-staðin fyrri serviettar, liggr nú ein Gekkur undir hvørjum tallerki.

– Men tað er væl eisini ein spurningur um at siggja veruleikan í eyguni. Sjónvarpið fær ongar pengar uttan teir, tað útvegar sær sjálvt.

12000 ringja

– Gekkur hevur fingið ótrúliga undirtøku. Aðrenn sendingin byrjar, eru tað longu eini 12.000 fólk, sum ringja 1 5000 so tey bara skulu trýsta á tann eina knøttin, sum ringir tað seinasta nummarið um aftur, um tey skuldu verið so heppin.

– Hvørt kvöld eru eini 100 fólk, sum fáa rekkju og eini 10-12, sum fáa bingo.

Rudolf Joensen sigur, at so fer tað at vísa seg, hvussu verður, tá ið ein tíð er fráliðin.

– Enn er so eingin farin við sjálvum Gekkinum. Tað verður meiri og meiri spennandi og tað verður stuttligt hjá tí, sum vinnur hann. Eg vil fegin, at fólk vinna so nógv sum gjørligt

Skrokkurin hin sami

Rudolf Joensen sigur, at Gekkur hevur funnið sín

fasta form.

– Men tað vil ikki tað sama sum tað, at Gekkur altíð verður hin sami.

– Eg haldi, at skrokkurin verður hin sami. Men vit fara at gera meiri burturúr undirhaldinum av og á.

– Hinvegin eru møguleikarnir avmarkaðir av tí at upptøkukølini eru so smá. – Tá ið sjónarpið fær størri høli, verða øðrvísi møguleikar, sigur Rudolf Joensen.

Broytti livið

Rudolf Joensen viðgongur eisini, at tað er ikki heilt fritt, at Gekkur hevur broytt hansara liv.

Frá at vera sjónleikari, sum nokur kendu, bleiv hann landskendur við ein brest, tá ið hann steig inn í gekkastudio.

– Tað kemur meiri enn so fyrri, at fólk steðga mær á gøtuni og í samkomum at fortelja mær, hvussu nær tey vóru við at vinna og hvussu kvøðið gekk yvirhøvur.

Onkrar autografar hevur hann eisini skrivað.

– Yvirhøvur eru teir flestu viðmerkingarnar positivar, og tað er bara stuttligt. Men sjálvandi eru tað eisini einstøk, sum illneitast á, at tey ikki sluppu ígjøgnum. Men tað fái eg tíværri ikki hjálpt teimum við, tí tóknini havi eg hvørki skil fyrri ella ræði á, sigur Rudolf Joensen.